

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

III. An differentia sit 3um prædicabile, sumpta in abstracto, an in concreto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

fonale respectu Speciei, hominis v. g. sensitivum respectu Generis, animalis v. g. non est unum & multa ut multa, ergo, &c. Probatur minor, quia Species & Genus simpliciter accepta, sunt plura Individua concepta per modum unius, ut sæpe dictum est, ergo, &c.

DCXXVII. Obijcies tamen 1°. Differentia est 3um. prædicabile respectu ejus, respectu cujus est Differentia, sed est Differentia respectu Speciei vel Generis simpliciter sumpti, ergo &c. Probatur minor quia si specifica, Speciem constituit & distinguit à quolibet alio; si generica, Genus constituit & distinguit à quolibet alio, ergo, &c.

DCXXIX. Respondeo distinguendo majorem. Differentia est 3um. prædicabile respectu ejus, respectu cujus est Differentia prædicabilis, concedo majorem: respectu ejus, respectu cujus est Differentia Metaphysica, id est constitutiva & distinctiva, nego majorem: quia illa ut talis, cum etiam ut talis in Individuis reperiatur, non potest esse Universalis.

DCXXX. Obijcies 2°. proprium est Differentiæ ut est 3um. prædicabile prædicari in quale quid de multis; sed id habere non potest respectu Individuorum, ergo id habet respectu Speciei, vel Generis.

DCXXXI. Respondeo negando majorem: non enim est proprium tertii prædicabilis prædicari in quale quid; sed ut summum, esse aptum prædicari in quale quid; nam prædicari in quale quid, est prædicari essentialiter respectu unius partis, & accidentaliter respectu alterius partis ejus, de quo prædicatur; non potest autem esse aptum prædicari accidentaliter respectu unius partis, nisi sumptum in abstracto; in abstracto verò non prædicatur, ut sæpe dictum est: si tamen intelligatur major, de prædicari aptitudine & non actu, illà transire permissa, (de quo infra) respondeo negando minorem; nam illa diversa prædicari includunt duas partes, unam genericam respectu cujus Differentia specifica apta est prædicari in quale; & aliam specificam, respectu cujus Differentia apta est prædicari in quid; imò respectu Individuorum tantum, id potest; quia illa sola sunt multa ut multa, ut vidimus.

RESOLUTIO III.

DCXXXII. Dico 3°. Differentia est 3um. prædicabile respectu Speciei, vel Generis personaliter sumpti. Ita Authores communiter.

DCXXXIII. Probatur, quia Differentia respectu Speciei, vel Generis personaliter sumpti, est unum sub 1^a. intentione formali differentificante, & multa ut multa à parte rei; sed ad 3um. prædicabile nihil aliud requiritur, ergo, &c. Major patet, pro 1^a. parte: probatur pro 2^a, quia species vel Genus personaliter sumptum, nihil aliud est, quàm multa individua concepta secundum ea, quæ habent ante intellectum, quomodo sunt multa ut multa à parte rei, ergo, &c. Hinc

DCXXXIV. Collige, rationalitatem respectu hominis simpliciter sumpti (& sic de aliis) non magis esse Universalem, quàm unum sub conceptu respectu unius sub conceptu ut talis; nam homo simpliciter sumptus non est multa ut multa; sed multa ut unum sub conceptu, sive multa concepta per modum unius; secus tamen respectu hominis personaliter sumpti, propter oppositam rationem.

DVBIVM III.

An Differentia sit 3um. prædicabile, sumpta in abstracto, an in concreto.

Antè Resolutionem
DCXXV. A Suppono, Dubium procedere de definito quod & accidentali, in definitione Differentiæ, ut v. g. de rationali, an ut rationale; an ut rationalitas, sit 3um. prædicabile. Hoc supposito, sit

RESOLUTIO I.

DCXXVI. Dico 1°. Differentia ut sic sumpta, non potest esse 3um. prædicabile in concreto. Est Eximii P.M.N. Bachonis Disp. 3. cit.

DCXXVII. Probatur, quia in concreto non est apta prædicari de multis, ut pars formalis essentiae Universalis eorum, de quibus apta est prædicari ut Differentia; sed 3um. prædicabile debet esse tale, ergo, &c. Probatur major: quia sicut in concreto, non est pars formalis essentiae Universalis eorum, sed ipsamet essentia eorum singularis; ita nec in concreto est apta prædicari de multis, &c. ergo &c.

DCXXVIII. Confirmatur, rationale v. g. in concreto importat ea omnia confusè, de quibus aptum est prædicari; sed illa non sunt apta prædicari de seipsis; ut pars formalis essentiae suæ Universalis, sed ut eadem secum, ut æqualia sibi ipsis, &c. ac proinde, ut tota essentia singularis, ergo, &c.

DCXXIX. Pro solutione objectionum, vide Disp. 3^a. Dub. 2um.

RESOLUTIO II.

DCXL. Dico 2°. Differentia ut sic sumpta est 3um. prædicabile in abstracto.

DCXLI. Probatur: rationale v. g. aliquo sensu est 3um. prædicabile; non in concreto, ut Resol. 1^a. vidimus; & alioqui omnia prædicabilia essent eodem modo prædicabilia, scilicet ut æquale de æquali: ergo in abstracto.

DCXLII. Confirmatur: rationalitas v. g. est unum aptum, &c. affirmari de Petro & Paulo ut pars formalis essentiae Universalis eorum; ergo & 3um. prædicabile. Consequentia tenet à definitione: probatur major, Objectionum Solutione, pro qua vide Dubium 2um. Resolutione 1^a. citatum.

DVBIVM IV.

An Differentia sit perfectior Genere.

Antè Resolutionem
DCXLIII. A Suppono, Dubium procedere de definito quod & accidentali in definitione Differentiæ, idque juxta triplicem ejus considerationem, v. g. an sit perfectior Genere, ex modo prædicandi: an in genere entis Metaphysici materialiter & obiectivè sumpti: an in Genere entis Metaphysici formaliter, & ut sub conceptu sumpti. Pro quo sit

RESOLUTIO I.

DCXLIV. Dico 1°. contra P. Ovidum, & alios communiter. Differentia ex parte modi prædicandi est perfectior Genere ut Genere. Probatur: perfectio modi prædicandi sequitur modum se habendi ad essentiam Universalem Individuorum; sed modus, quo se habet Differentia ad

essen-